

ת"פ 36505/12/20 - מדינת ישראל נגד היתם קואסמה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 36505-12-20 מדינת ישראל נ' קואסמה (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה כהן-לקח המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד הדס עמיר (פמ"י)
נגד הנאשם		היתם קואסמה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד וסים דראושה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בשלוש עבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק, שתיים מהן בצוותא; בשלוש עבירות של רכישה והחזקה של נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק), שתיים מהן בצוותא; בשלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ובעבירה אחת של ניסיון לסחר בתחמושת לפי סעיף 144(ב2) בצירוף סעיף 25 לחוק.

2. כתב האישום המתוקן שבטובותיו הודה הנאשם, כולל חלק כללי ושבעה אישומים.

בהתאם **לחלק הכללי** של כתב האישום, הנאשם הוא אחיו של איברהים קואסמה (להלן: איברהים). כמו כן, הנאשם הוא חבר של אחמד עמרו (להלן: אחמד), שהנו אסיר המרצה עונש מאסר בפועל בכלא בן 20 שנים.

האישומים הראשון עד השלישי הם פרי קשר שנקשר בין הנאשם ובין אחיו איברהים במהלך כחצי שנה עובר ליום 16.11.2020, וזאת לצורך ביצוע עסקאות בכלי נשק ובתחמושת (להלן: הקשר הראשון). **באישום הרביעי** הנאשם פעל לבדו, ולא במסגרת קשר עם אחר. **האישומים החמישי ואילך** הם פרי קשר שנקשר בין הנאשם לחברו אחמד במהלך שנת 2020 באמצעות שיחות טלפוניות בין השניים בעוד אחמד שוהה בכלא, וזאת לצורך ביצוע עסקאות בכלי נשק ובתחמושת. במסגרת הקשר הנ"ל, סוכם שאחמד ייצור קשר עם גורמים שונים שעוסקים במכירה וברכישה של אמל"ח, ואילו הנאשם יבצע את העברת האמל"ח והתמורה, תוך שהרווחים יחולקו בין השניים (להלן: הקשר השני).

להלן יובא פירוט לגבי כל אחד משבעת האישומים נושא כתב האישום המתוקן בהם הודה הנאשם.

3. **באישום הראשון** הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של רכישה והחזקת נשק שלא כדין בצוותא. זאת בגין כך שכשנתיים עובר ליום 15.12.2020, במסגרת הקשר הראשון ועל דעתו של איברהים, הנאשם פנה לאדם אחר בשם

חוויתי (להלן: חוויתי), וביקש לרכוש ממנו נשק על רקע סכסוך אישי שקיים בין הנאשם ובין אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. בהמשך לכך, הנאשם נפגש עם חוויתי וקיבל ממנו רובה M-16 ביחד עם מחסנית ורצועה שחורה. בתמורה, הנאשם שילם לחוויתי סך של 47,000 ₪. הנשק האמור הוסתר אצל חבר של הנאשם.

באישום השני הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות של רכישה והחזקה של נשק שלא כדין בצוותא, וכן סחר בנשק בצוותא. זאת בגין כך שמספר חודשים לפני 30.11.2020, במסגרת הקשר הראשון ועל דעתו של איברהים, הנאשם יצר קשר עם חוויתי וביקש לרכוש ממנו נשק. כשבוע לאחר מכן, הנאשם נפגש עם חוויתי, האחרון מסר לידי הנאשם רובה M-16 מוסב, ובתמורה הנאשם שילם לו 24,000 ₪. לאחר מכן, על דעתו של איברהים, הנאשם נשא את הנשק, ומכר אותו לאחר בשם חירבאווי תמורת סך של 36,000 ₪ ששולמו לידי הנאשם. מאוחר יותר, הנאשם ואיברהים התחלקו בתמורה.

באישום השלישי הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות של רכישה והחזקה של נשק שלא כדין בצוותא, וכן סחר בנשק בצוותא. זאת בגין כך שכשבועיים לאחר האירועים נושא האישום השני, במסגרת הקשר הראשון ועל דעתו של איברהים, הנאשם שוב יצר קשר עם חוויתי וביקש לרכוש ממנו נשק. כשבוע לאחר מכן, הנאשם נפגש עם חוויתי, האחרון מסר לידי הנאשם רובה M-16 מוסב, ובתמורה הנאשם שילם לו 20,000-30,000 ₪. לאחר מכן, על דעתו של איברהים, הנאשם נשא את הנשק לביתו, ומכר אותו בכניסה אל ביתו לאדם אחר בשם מהדי תמורת סך של 36,000 ₪ ששולמו לידי הנאשם. מאוחר יותר, הנאשם ואיברהים התחלקו בתמורה.

באישום הרביעי הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של סחר בנשק. זאת בגין כך שכשנתיים עובר ליום 30.11.2020, הנאשם רכש מאחר בשם קוואסמה רובה עוזי ושתי מחסניות תמורת סך של 40,000 ₪. הנאשם החזיק בנשק הנ"ל במשך תקופה, אולם בשלב מסוים החליט שלא להותיר את הנשק הנ"ל ברשותו. בעקבות כך, הנאשם פנה לאדם אחר בשם זייד ממנו רכש בית בתשלומים חודשיים. הנאשם הציע למכור לזייד את הנשק הנ"ל תמורת סך של 34,000 ₪, כאשר מתוכם זייד ישלם לנאשם 17,000 ₪ במזומן, ואילו את ה-17,000 ₪ הנותרים זייד יקזז מחובו של הנאשם אליו בגין רכישת הבית. זייד הסכים להצעה וכך היה.

באישום החמישי הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (סחר בנשק). זאת בגין כך שכחודשיים או שלושה עובר ליום 17.11.2020, במסגרת הקשר השני, הנאשם פנה לאחמד בבקשה למצוא עבורו אדם המוכר כדורים לנשק מסוג M-16. אחמד יצר קשר עם אדם אחר בשם דנדיס, שמסר כי אין לו כדורים למכירה, אולם יש באפשרותו למכור M-16 תמורת סך של 70,000-80,000 ₪, או M-16 מוסב תמורת סך של 45,000 ₪. בעקבות כך, אחמד מסר את פרטיו של דנדיס לנאשם, כדי שהנאשם יעמוד בקשר עם דנדיס במטרה לבצע את העסקה. בהמשך, אחמד ניהל משא ומתן עם דנדיס כדי שאחמד והנאשם ירכשו ממנו M-16 בהנחה, תמורת 60,000 ₪.

באישום השישי הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (סחר בתחמושת), וניסיון לסחר בנשק. זאת בגין כך שמספר חודשים עובר ליום 29.11.2020, במסגרת הקשר השני, הנאשם ואחמד החליטו יחדיו לרכוש כדורים לרובה M-16 במטרה למוכרם תמורת רווח. בעקבות כך, אחמד שוחח עם אחר בשם ענכוש, וביקש ממנו לקשר בין הנאשם לבין סוחר אמל"ח לשם רכישת הכדורים. ענכוש מסר לאחמד מספר טלפון של אדם בשם מוחמד, ואחמד מסר את מספר הטלפון הנ"ל לנאשם והינחה אותו להציג עצמו כמי שנשלח על-ידי ענכוש. זאת, במטרה לרכוש אמל"ח ולמכור אותו ברווח עבור הנאשם ואחמד. בעקבות כך, הנאשם צלצל למוחמד וביקש לרכוש ממנו

כדורים, אולם העסקה האמורה לא יצאה אל הפועל. בהמשך למתואר לעיל, במסגרת הקשר הראשון, הנאשם ביקש ממוחמד לרכוש ממנו נשק. כחודשיים לאחר מכן, מוחמד שוחח עם הנאשם והציע לו לרכוש רובה M-16. הנאשם הסכים לכך. כשבועיים-שלושה לאחר מכן, הנאשם ואיברהים נפגשו יחד עם מוחמד וחברו, אולם העסקה לא יצאה אל הפועל.

באישום השביעי הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (רכישת נשק). זאת בגין כך שבחודשים יוני-אוגוסט 2020, הנאשם שוחח עם אחמד וביקש ממנו למצוא אדם שיוכל למכור לו אמל"ח. בעקבות כך, אחמד מסר לנאשם מספר טלפון של אדם שמוכר אמל"ח וסמים, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשם התקשר לאותו אחר פעמיים וביקש לרכוש ממנו נשק. האחר הסביר לנאשם שעליו לשלם סך של ₪ 22,000 עבור נשק שסוגו לא ידוע למאשימה, וכי הנאשם יוכל לקבל את הנשק בתוך 3-4 ימים. חרף האמור, בסופו של יום הנאשם לא רכש את הנשק.

4. הצדדים לא באו להסכמה לעניין העונש, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. לבקשת הסנגור ובהעדר התנגדות המדינה, הוזמן תסקיר בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

5. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 25, נעדר עבר פלילי, אב לילדה בת 9 חודשים שנולדה בעת ששהה במעצר בתיק זה. לדברי הנאשם, לפני כחמש שנים הוא העתיק את מקום מגוריו לכפר עקב, והתחבר שם לחברה שולית בה צעירים נתנו לגיטימציה להחזקת נשקים ולמכירתם. שירות המבחן הבין מדברי הנאשם כי קנייה ומכירה של נשקים נתפסה בעיניו כפעילות יוקרתית וגברית, אשר מאפשרת לו להשתלב בקרב אנשי הכפר. בנוסף, ביצוע העבירות נבע ממניע כספי ומרצון לרווח מהיר. **מבחינת סיכויי השיקום** - שירות המבחן ציין כי הנאשם צעיר, חסר עבר פלילי, נעצר לראשונה בחייו כך שהמעצר מהווה עבורו גבול הרתעתי. שירות המבחן אף התרשם כי כיום הנאשם מסוגל לגלות מודעות רבה יותר למחירים הנובעים ממעשיו. **מבחינת הערכת הסיכון** - שירות המבחן התחשב בכך שהנאשם עסק ברכישה ובמכירה של נשקים במהלך תקופה ממושכת, באופן המלמד על נטילת סיכונים, על התנהגות אימפולסיבית וכן על מניע כספי. עוד צוין כי הנאשם יצר קשרים עם אנשים בעלי דפוסים עברייניים במטרה לקדם את פעולותיו השוליות. בנוסף, שירות המבחן לקח בחשבון את העובדה שהנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירות בהן הורשע באופן חלקי, תוך מזעור חלקיו וכוונותיו בעבירות הנדונות. במכלול השיקולים, להערכת שירות המבחן, רמת הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד היא גבוהה. בהתחשב בכל אלה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית. בד בבד, שירות המבחן המליץ כי אם יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל, הוא ישולב בטיפול במסגרת בית הסוהר.

טיעוני הצדדים לעונש

6. שני הצדדים טענו למתחם עונש הולם אחד בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם. כמו כן, באי-כוח הצדדים הפנו לאסמכתאות מן הפסיקה לתמיכה בטיעוניהם העונשיים.

המאשימה עתרה למתחם עונש הולם שנע מ-8 עד 12 שנות מאסר בפועל, וטענה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, קרי-9 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי. מנגד,

הסנגור טען כי המתחם נע מ-3 עד מספר שנות מאסר בפועל. הסנגור עמד על הנסיבות לקולא לטובת מרשו, ועתר להשתתף עונש בתחתית המתחם הנטען, קרי- 3 שנים. הנאשם בדבריו לפני טען שטעה, וציין כי יש לו בת קטנה והוא רוצה להיות לידה.

ריבוי עבירות

7. כאמור, באי כוח שני הצדדים היו מאוחדים בדעה לפיה יש לראות במכלול העבירות בהן הורשע הנאשם משום אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם עונש הולם לפי סעיף 40(א) לחוק העונשין. אציין כי ניתן היה לסבור גם אחרת, בשם לב לכך שחלק מהעבירות בוצעו במסגרת הקשר הראשון שבין הנאשם ובין אברהם אחיו; חלק אחר מהעבירות בוצעו במסגרת הקשר השני שבין הנאשם ובין אחמד; והעבירות הנותרות בוצעו על-ידי הנאשם שלא במסגרת הקשר הראשון או השני הנ"ל. עם זאת, מאחר ששני הצדדים מסכימים כי יש לראות במכלול העבירות משום אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם העונש ההולם, לא אראה להתערב בכך. בסופו של יום, מדובר בגישה אפשרית בהתחשב בכך שעסקין ברצף של מעשים עברייניים שעניינם עבירות בנשק שבוצעו על-ידי הנאשם במהלך שנת 2020, תוך שניתן להצביע על זיקה הדוקה ביניהם (ראו והשוו: ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל, פס' 12 (23.6.2015)). כדוגמה ממחישה לזיקה ההדוקה בין המעשים ניתן להפנות לאישום השישי, שכן המעשים המתוארים באותו אישום בוצעו תחילה במסגרת הקשר השני של הנאשם עם אחמד, ולאחר מכן במסגרת הקשר הראשון של הנאשם עם איברהם.

8. בד בבד, אציין כי במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו, יהיה מקום ליתן משקל לעובדה שכל אחד משבעת האישומים בהם הורשע הנאשם, מהווה "מעשה" נפרד כמובנו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. ברי כי טיב ומספר ה"מעשים" בגינם הורשע הנאשם, ישוו מידה של חומרה שתשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם הכולל בגין אותם המעשים.

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

10. **הערכים החברתיים** המוגנים במסגרת עבירות בנשק - ובכלל זה עבירת הסחר בנשק וניסיון לה, עבירת רכישת נשק, ועבירת קשירת קשר לביצוע פשע בנשק - הם הגנה על שלום הציבור וביטחונו. עבירות אלה נועדו לשמור על שלמות גופו ורכושו של אדם מפני תוצאות הרסניות שעלולות להיגרם בגין שימוש בנשק על-ידי מי שאינו מיומן בכך, או על-ידי גורמים עברייניים או גורמי טרור שהנשק עלול לעבור מיד ליד ולהגיע אליהם.

11. בכל הנוגע ל**נסיבות ביצוע העבירות** - הללו פורטו בהרחבה בפס' 2-3 לדבריי לעיל. ממכלול המעשים מצטיירת תמונה חמורה לפיה הנאשם פעל במשך תקופה ממושכת באורח אקטיבי לרכישה ולמכירה של נשקים מסוג רובי סער (שהנם נשק התקפי) בשווי של עשרות אלפי ₪. אחד מהנשקים נרכש על רקע סכסוך ששרר בין הנאשם ובין אחרים, באופן הנושא חומרה ממשית. חלק מהנשקים שרכש הנאשם, נמכרו על-ידו לאחרים תמורת רווח כספי, באופן המלמד על כך שעבירות הנשק הפכו מקור פרנסה עבור הנאשם. מכלול העבירות שבוצע הנאשם היו פרי תכנון מוקדם.

הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע, הן בצע כסף ורצון לרווח מהיר. פוטנציאל הנזק הוא גדול, שכן אין לדעת להיכן הנשק נשאר כתב האישום התגלגל, והאם הגיעו לידיים עברייניות או לגורמי טרור. העבירות בוצעו בהיותו של הנאשם בגיל 24. אין לפני טענה כלשהי כי הוא לא הבין את מעשיו או לא יכול היה להימנע מהם. אף אין טענה לקרבה לסייג לאחריות פלילית.

מבחינת חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות - עיון בעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, מעלה כי חלק מהעבירות בוצעו על-ידי הנאשם לבדו, וחלקן בוצעו בצוותא כשלנאשם תפקיד פעיל ודומיננטי בביצוען. כך, **באישומים הראשון עד השלישי** הנאשם פעל בצוותא עם אחיו איברהים. בחינת העובדות בהן הודה הנאשם מלמדת כי **באישום הראשון**, הנאשם היה זה שיזם את רכישת ה-M-16 בשל סכסוך בינו ובין אחרים. הנאשם הוא זה ששילם את התמורה הכספית, וקיבל את הנשק לידי. **באישומים השני והשלישי**, הנאשם יזם רכישת שני M-16 מוסבים, שילם את תמורתם הכספית, וקיבל את הנשקים לידי. לאחר מכן, הנאשם היה זה שמכר את הנשקים לאחרים וקיבל לידי את תמורתם הכספית. **באישום הרביעי**, הנאשם פעל לבדו. הוא רכש עוזי ושתי מחסניות, ואחר כך יזם את מכירת הנשק הנ"ל לאחר, כאשר התמורה שולמה חלקה במזומן לידי הנאשם, וחלקה בדרך של קיזוז חוב של הנאשם לאותו אחר. **באישום החמישי**, הנאשם פעל בצוותא עם אחד. חלקו של אחד בביצוע המעשים היה דומיננטי, אולם לנאשם היה חלק מהותי בכך שיזם את הפנייה לאחד כדי שימצא עבורו אדם שמוכר כדורים לנשק מסוג M-16. הנאשם גם היה זה שקיבל לרשותו את מספר הטלפון של מוכר האמל"ח כדי לבצע עסקה (אף שזו לא יצאה אל הפועל). **באישום השישי**, אחד היה זה שקישר בין הנאשם לסוחר האמל"ח, אולם הנאשם היה זה שיצר קשר באופן אקטיבי עם אותו סוחר, ואף נפגש עמו לצורך רכישת M-16 (גם עסקה זו לא יצאה אל הפועל). **באישום השביעי** הנאשם הוא זה שיזם את הפנייה לאחד כדי שימצא עבורו סוחר אמל"ח. כמו כן, הנאשם יצר קשר עם סוחר האמל"ח (עסקה זו גם היא לא יצאה אל הפועל). הנה כי כן, באישומים בהם הנאשם פעל בצוותא, חלקו במעשים היה משמעותי (ראו והשוו: ע"פ 500/21 פלוגי נ' מדינת ישראל, פס' 2 (31.5.2021)).

12. **מבחינת הענישה הנוהגת** - כידוע, העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של סחר בנשק, הוא מאסר 15 שנים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של רכישת נשק, הוא מאסר 7 שנים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בנשק, הוא מאסר 7 שנים. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות בנשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולה להיגרם כתוצאה מהן. בהלכה הפסוקה נקבע כי על דרך הכלל, יש להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות בנשק בכלל, ובעבירות של סחר ורכישה של נשק בפרט. נפסק כי הגם שהענישה היא לעולם אינדיבידואלית, הרי בעבירות נשק ראוי שבית המשפט ייתן משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, ביחס לנסיבות האישיות של העבריין. בהתאם לכך, מדיניות הענישה הנוהגת מבוססת על הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת גם לגבי מי שהוא נעדר עבר פלילי קודם. משך המאסר בפועל נגזר, בין היתר, מנסיבות המעשה ובהן: טיב העבירה, סוג הנשק, כמות הנשק, התכלית לה נועד הנשק ועוד.

בכל הנוגע לעבירה של סחר בנשק - בשנת 2018 ניתן בבית המשפט העליון פסק דין שדן בהרחבה בענישה בגין העבירה האמורה (ראו: ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018)). בע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל אושר מתחם עונש הולם שנע מ-2 עד 5 שנות מאסר בפועל בגין מכירה של רובה סער אחד מסוג קלצ'ניקוב וכן קשירת קשר לביצוע פשע (שם, פס' 62-68). במקרה שלפניי, המתחם בעניינו של הנאשם צריך להיות חמור משמעותית, שכן הנאשם מכר שני רובי סער מסוג M-16 מוסב, וכן רובה אחד מסוג עוזי ושתי מחסניות, וזאת בתמורה כספית ניכרת

(36,000 ₪ באישום השני; 36,000 ₪ באישום השלישי; ו-34,000 ₪ באישום הרביעי). בנוסף, הנאשם הורשע בכך שניסה לסחור בכדורים לרובה מסוג M-16 (האישום השישי), וכן הורשע בשתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע של סחר בנשק או סחר בתחמושת (האישומים החמישי והשישי).

אשר לעבירה של רכישת נשק - כאשר מדובר ברכישה של רובה סער אחד, נראה כי מתחם העונש ההולם מתחיל במספר דו-ספרתי של חודשי מאסר בפועל. ניתן להפנות בהקשר זה לע"פ 1658/20 ג'מאחנה נ' מדינת ישראל (12.6.2020), שם בית המשפט העליון אישר עונש של 24 חודשי מאסר בפועל בגין רכישת נשק מסוג M-16, נשיאתו והובלתו על-ידי המערער באותה פרשה, שהיה חסר עבר פלילי. אמנם, הנאשם שלפני לא הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק. עם זאת, יש בפסק הדין שניתן בע"פ 1658/20 ג'מאחנה הנ"ל, כדי ללמד על החומרה שההלכה הפסוקה מייחסת לעבירה של רכישת נשק והחזקתו (ראו גם: ת"פ (ב"ש) 56762-03-21 מדינת ישראל נ' קאצאעי (10.11.2021) וההפניות שם). בהמשך לכך, אזכיר כי הנאשם שלפני הורשע בשלוש עבירות של רכישת נשק, וזאת ביחס לרובה מסוג M-16 ומחסנית (האישום ראשון), וכן ביחס לשני רובי M-16 מוסבים (האישומים השני והשלישי). זאת ועוד; בחלק מהמקרים הנאשם רכש את הנשק מלכתחילה לצורך מכירתו לאחר, וזאת לשם הפקת רווח כספי. מדובר בנסיבה מחמירה. כמו כן, הנאשם הורשע בעבירה אחת של קשירת קשר לביצוע פשע מסוג רכישת נשק (האישום השביעי). מטבע הדברים, ריבוי העבירות ישליך על מתחם העונש ההולם הכולל בגין.

למען שלמות התמונה וטרם קביעת המתחם, אציין כי יש לראות בחומרה לא רק את העבירות של סחר ורכישת נשק, אלא גם את העבירה של קשירת קשר לביצוע עבירות אלה. אמנם, במסגרת העבירה של קשירת קשר, המכירה או הרכישה של הנשק לא יוצאות אל הפועל. עם זאת, קשירת הקשר כשלעצמה מקימה פוטנציאל לפגיעה משמעותית בשלום הציבור ובביטחונו. לא פעם הקושרים מעוניינים בהגשמת תכניתם, והעדיר מימושה נובע מנסיבות חיצוניות שבלעדיהן התכנית העבריינית הייתה מתממשת. מכאן הסיכון הטמון בעבירה זו.

13. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע כלל העבירות; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין שבעת האישומים בהם הורשע הנאשם, שכוללים שלוש עבירות של סחר בנשק (שני M-16 מוסבים ורובה עוזי אחד עם שתי מחסניות), שלוש עבירות של רכישת והחזקה של נשק (רובה M-16 עם מחסנית ורצועה, וכן שני M-16 מוסבים שנמכרו לאחרים לאחר רכישתם), שלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע מסוג סחר בנשק או בתחמושת, ועבירה אחת של ניסיון לסחר בתחמושת - **הנו מ-6 עד 10 שנות מאסר בפועל**.

14. בנסיבות העניין, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם כולל גם רכיב של קנס כספי. זאת, בשים לב לכך שהעבירות בוצעו עבור בצע כסף, וכן בהתחשב בכך שהנאשם ביצע עסקאות סחר בנשק ששווין הכולל הוא בסך של עשרות אלפי ₪. ודוק, נתתי דעתי לכך ששיעור הרווח הכספי מביצוע העבירות הוא פחות, וכי היה על הנאשם להתחלק ברווח האמור עם אחרים. אף-על-פי-כן, לא ניתן להימנע מהטלת קנס בשיעור ממשי שירתיע מפני הישנות העבירות הנדונות שהמניע לביצוען הוא הפקת תועלת כספית (ראו: ע"פ 6771/12 קאסם נ' מדינת ישראל (3.12.13)). אזכיר כי בהתאם להלכה הפסוקה, גובה הקנס הכספי אינו מוגבל בהכרח לגובה הרווח הכלכלי שהנאשם הפיק מביצוע העבירות. שיעור הקנס כפוף לעקרון ההלימה ועליו לבטא את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, ומידת פגיעתן בערכים המוגנים (ראו: ע"פ

8045/17 בראנסי הנ"ל, פס' 22). בהתחשב בכל אלה, אני קובעת כי **מתחם הקנס ההולם** בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם, מתחיל מסכום של 20,000 ₪ ומעלה.

גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

15. לא התבקשתי ואף לא ראיתי לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה או לקולא. לצורך גזירת העונש המתאים במסגרת המתחם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לטובת הנאשם, שקלתי את עברו הפלילי הנקי, וכן את העובדה שהוא הודה ונטל אחריות למעשיו. יצוין כי שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות החקירה והודאתו במעשים, תרמו לחשיפת פרטיהם, שכן אין מדובר בתיק בו הופעל סוכן משטרה. נתון זה הוא בעל משקל. לכך יש להוסיף את נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם, ואת העובדה שעסקין בבחור צעיר שבתו התינוקת נולדה בעודו שוהה במעצר בתיק זה. עוד התחשבתי בהתרשמות שירות המבחן לפיה המעצר הציב לנאשם גבול הרתעתי, וכי הוא מגלה מודעות למחירי מעשיו. בנוסף, נתתי משקל לכך שהנאשם מונה כתומך באגף בו הוא שוהה בבית המעצר, וכי שירות המבחן המליץ לשלבו בטיפול בכלא.

לחובת הנאשם, שקלתי את הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים מפני הישנות עבירות נשק שמסוכנותן רבה (ראו גם: סעיפים 40 ו-40א לחוק העונשין). יוער כי הצורך בהרתעה אישית אינו זניח בנסיבות המקרה, שכן מתסקיר שירות המבחן עולה כי השהות מאחורי סורג ובריח אמנם מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם, אולם לצד זאת הנאשם מתקשה לבחון את התנהלותו לעומק. כפי שצוין לעיל, לפי הערכת שירות המבחן, רמת הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד מצדו של הנאשם היא גבוהה.

16. בטרם אגזור את עונשו של הנאשם, אתייחס לגזרי דין של מעורבים אחרים בפרשה:

(-) איברהים, אחיו של הנאשם, הורשע לפי הודאתו בבית משפט זה (כב' השופטת לומפ), בשלוש עבירות: עבירה של רכישת נשק, בגין חלקו באישום הראשון בהליך שבכותרת; עבירה של סחר בנשק, בגין חלקו באישום השלישי בהליך שבכותרת; וכן עבירה של רכישת חלקי נשק. בעקבות כך, כב' השופטת לומפ השיתה על איברהים 32 חודשי מאסר בפועל (ראו: ת"פ (י-ם) 52077-12-20 מדינת ישראל נ' קואסמה (10.11.2021)). המדינה ערערה על קולת העונש לבית המשפט העליון. הערעור התקבל, ועונשו של איברהים הוחמר ל-42 חודשי מאסר בפועל, תוך שצוין כי אין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין (ראו: ע"פ 8869/21 מדינת ישראל נ' אברהים קואסמה (13.3.2022)). לטענת הסנגור, עונשו של הנאשם שלפני צריך להיות דומה לזה של אחיו איברהים. אין בידי לקבל טענה זו: ראשית, איברהים הורשע בשלושה אישומים, ואילו הנאשם הורשע בשבעה אישומים. שנית, באישומים הראשון עד השלישי בהם הנאשם פעל בצוותא עם איברהים, חלקו של הנאשם היה בולט ודומיננטי, הגם שנפסק כי איברהים היווה שותף פעיל בביצוע העבירות (ראו: ע"פ 8869/21 הנ"ל, פס' 13). שלישית, בגין ארבעת האישומים בהם הנאשם פעל ללא איברהים, הוא הורשע בעבירות חמורות של סחר בנשק (אישום רביעי), ניסיון לסחר בנשק (אישום שישי), ושלוש עבירות של קשירת קשר לסחר או רכישה של נשק (אישומים חמישי עד שביעי). בהתחשב בכל אלה, עונשו של הנאשם שלפני ראוי שיהיה חמור באורח מהותי ביחס לעונש שהושת על איברהים. בהתייחס לטענת הסנגור בהשלמת הטיעון בכתב מיום

14.3.2022, אציין כי לא נעלם מעיניי כי לגבי איברהים לא ניתנה המלצה טיפולית כלשהיא על-ידי שירות המבחן, בעוד שלגבי הנאשם שלפניי שירות המבחן המליץ על טיפול בין כתלי בית הכלא. עם זאת, אינני סבורה כי ניתן לראות בהבדל זה את חזות הכל.

(-) ג'מיל יוסף, המכונה ענכוש, מוזכר באישום השישי. הוא הורשע בבית משפט השלום בירושלים בעבירה של סיוע לניסיון לרכישת תחמושת לנשק. נגזרו עליו במסגרת הסדר טיעון סגור לעונש, 12 חודשי מאסר בפועל, מתוכם 7 חודשים במצטבר לעונש מאסר בפועל אותו הוא מרצה בתיק אחר (ראו: ת"פ (י-ם) 45418-12-20 מדינת ישראל נ' יוסף (30.9.2021)). ודוק, ישנו קושי מובנה ללמוד מעונשו של ענכוש לענייננו. כך, בשים לב לנגזרת העבירה בה ענכוש הורשע (סיוע לניסיון), וכן בשים לב לעובדה שענכוש הורשע בעבירה בודדת בעוד הנאשם שלפניי הורשע בריבוי עבירות.

(-) אחמד עמרו, המוזכר באישומים החמישי עד השביעי בהליך שבכותרת, עומד לדין בבית משפט השלום בירושלים. בעת כתיבת גזר דין זה, משפטו של אחמד עודנו תלוי ועומד, ודינו טרם הוכרע.

17. באיזון בין השיקולים, אני רואה להעמיד את עונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם שלפניי בחלק התחתון של המתחם שנקבע אף שלא בתחתיתו, ולגזור עליו 6.5 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה הצופה פני עתיד וקנס כספי בסך 25,000 ₪.

סוף דבר

18. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 6.5 שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר על-תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג פשע.

ג. מאסר על-תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג עוון.

ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.2.2023.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' אדר ב' תשפ"ב, 23 מרץ 2022, בנוכחות הצדדים.